

השבה העברית - נשמת היהדות

(מתוך גאון באספת הב. ע. ע. מטעם הקהלה כבירות)

עד היכן מגיע כח השפה העברית וכיצד התשיבוה קדמונינו יש לדאות ממאמדם חז"ל זה: אמר רבי יוחנן כל השואל את צדקו בלשון ארמי, אין מלאכי השרת נוקקין לו (מסכת סוטה ל"ג). כח אדיר וחזק מקשרנו אפוא אל היהדות. רק כאשר אנו מרגישים את חובתנו לשפה העברית כמחשבה ובמעשה, אז כל צרכינו הגופניים והרוחניים נוקקים להם מלאכי השרת וימליצו בעדנו ויקיים בנה כי מלאכיו יצוה לך לשמור בכל דרכיך (תהלים) ואז החיים הגופניים והרוחניים משולבים יחד. מצות השפה היא לאהוב אותה אהבה עצמית, כאהבת היהודים לבניהם, כאהבת האדם לארץ מולדתו. שתהיה חלק מלבנו, חלק מנשמתנו. עלינו להכיר הכרה ברורה, כי בשלומה יהיה לנו שלום. משה ידבר והאלהים יענו בקול ואמר רדל כלשון הקודש, ותרוץ להתחוס לזה בכל דגש הכבוד באותה מדה שנחל עמ ישראל במעמד הד סיני. ולכן לא נחליפנה ולא נמיד אח שפתנו לעולמים. היא נחקדשה מפי עליון והממיד איהוה מועל בקדשים. היא נחקדשה במעמד הד סיני ומפי כל חזונו ונביאינו, היא נחקדשה מפי כל ישראל בשבתם על אדמתם. נשמת היהדות, הלאומיות, האחדות של האומה, השירה — היא השפה העברית. השפה העברית היא הכל והכל בה. ורק היא תביאנו אל האורש המוחלם הגופני והרוחני. ומפי כל בנינו ובנותינו תצלל השפה העברית בכל ענפי הדת והמוסד בכל עצם עווה. רעתה, ישראל. מה שפתנו דורשת ממך להשליטה ולהכילה ולהשיב לה את כבודה ולחדש את יסיה כקדם ולקיים בה תתחדש בנשר בעודיכי. ונשבע לה שבוועה אומן: אם אשכתך שפתנו חשכת ימינו

— — — ואולי פנה גם ידוע דמאע
 על זה פארל, לא כתוב פסוק
 אולי לב פון שפארן לאסר
 מאסס דפע. מאסס נה.

עם וספר

הוצאה חד-פעמית של
הברית העברית העולמית

בעריכת נתן נרינבלאם תל-אביב, תמו הש"ג - יולי 1943

ה ת ו כ ן :

במערכת העבודה בארה"ב

כותבים אלינו:

אייסדלית, אירן אנגליה, ארגנטינה, אויטרואה, ארצות הברית, דנימרק, אסטוניה, הונדו, סוויס, טורקיה, לבנון, מאוריציוס, מלסיקו, מצרים, סרדיה, ערך, סורסוגל, קונגו, הבלגיה, קניה, קניה, זימבבוי.

בארץ-ישראל:

(כב) ברוך קרופניק
(כג) א. ברוינס
(כד) ד"ר ש. אייזנשטרט
(כה) ד"ר צ. הודי

בברית העברית העולמית

בשרה ספר:

(לו) נתן גרינבלאט
(לז) יצחק למדן
(כה) פ. עזאי
(כט) עבר הרני
(ל) ד"ר ישראל קלונדר
(לא) פרופ' א. קמינקא
(לב) הרב ד"ר ש. גרינברג
(לג) ד"ר א. סוירשטיין
(לד) עזרא רייכרס

ברניקה ספרותית

היהדות הספרדית בחייה העברית:

(א) פרופ' נ. סלושץ
(ב) פרופ' י. שפי
(ג) אברהם אלמאליח
(ד) ד"ר א. רוזנפלד

בניא ההריגה:

(ה) א. צוינסון
(ו) מ. קולודני

לבעיות הלשון והתרבות:

(ז) פרופ' ד"ר י. קלונדר
(ח) יעקב פיכמן
(ט) משה כרמון
(י) שלום שווארץ
(יא) משה-קליינמאן
(יב) ישי-אדלר
(יג) ירוחם טולקס
(יד) איתמר בן-אכיל

התנועה העברית בחפוצות:

(טו) צ. בכר, לונדון
(טז) ר. רילוב, בואנוס איירס
(יז) ת. ברמן, מלסיקו
(יח) י. בן-דוד, עין
(יט) א. צארום, אלכסנדריה
(כ) י. טרגן, בירות
(כא) הרב ש. בחבום, בירות

הכתובת: תל-אביב, ארץ-ישראל, ת. ד. 1121

887

ג ת ק ב לו ב מערכת

נתן מלנסובסקי — שמוס ארזים
שירים, נולדה ת"ש.
מ. ב. שניידר — חורה הלשון בחת-
מהחוחה, כרך שני, תורה שמוס הלשון
(סינסקסום), נולדה, ה'ת"ש 1840.
נתן נורביץ (קיינסטאון) "הכר"
רפוס הטועל הצעיר, ה'ת"ש 1840.
— "כצרון", ורתון למדע, לספרות ולכע-
יות הוספן, העורך: חיים עשרנוביץ (רב
צעיר), חוברת ג' (16), שנה ב', ניו-יורק.
— "גב", כלי סבא לספרות, עגובים.
אחה הלורש ע"י הקהילה ה'ת"ש, העברי
ובסגוע ההסתדרות העברית בארצות-החב-
רות כ"ז, כ"ח, ניו-יורק.
— "העברי הקטן", גליון ס"ו בשכט.
מנוקד וספריה.
— הסדה בן יחורה — בן יהודה תיון
וספעלו, ירושלים, ה'ת"ש א.
ווסטן סונמנר — לקורות השפה
העברית כשפת ליסור בחבמת הרפואת.
הוספת: כל כתביו הרפואיים של הרשב"ם
(רשימת ביבליוגרפיה), הוצאה גניוה, ירו-
שלים, ה'ת"ש.
— יעקב כהן — ציון באזוקים, מסדה, ת"א
סולדתו, שנתון לנוער ולעם עורך
כודי א. ז. נן-ישוי, הלשכה הראשית של
הקרן הקיימת לישראל בהוצאה ראובן סט,
ירושלים, ה'ת"ש.
— ירוחם ורדיסון — לבעיה בתב-הר-
פוס העברי, ירושלים, ה'ת"ש א.
— גרשון נוינסבורג — על עמנו ועתידנו.
הצעה לתקונים.
— גרשון נוינסבורג — בדבר הנקודה על
תקונו וסכלולו, ירושלים.
— ד"ר אברהם שמואלי — הולדת עמנו
בוסן התקש, סגלות ספר עי הקבוצת ההש-
כלה (1402-1815), הוצאה צ. לינסון, הל-
אביב, ת"ש א.
— אברהם ברוינס — שירים, רדיו הק-
רמה באר אשר ברש, "אוצר תהלמוד",
חומרה ו"ה, הוצאה "קתלה" בע"מ, ירו-
שלים.
— א. גריסון — ארם וארמת, רוסן.
הוצאת אחיאסף, ירושלים, ה'ת"ש א.
— ד"ר ב. אבניאל — בעינת עבודה
בא"י ראובן סט, ירושלים.
המיל העקראי ד"ר א. רוזנפלד